

อัตราการเจริญเติบโตของไก่พันธุ์ไซ่ง่อน

Study on Growth Rate of Vietnam Fighting Cock

นายอรุณพล นานา

นายไพโรจน์ ชัยสมตระกูล

นางสาวประภาศิริ ใจผ่อง

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และ คณะเทคโนโลยีการเกษตร

สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

พ.ศ. 2545

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

บทคัดย่อ

การศึกษาเปรียบเทียบอัตราการเจริญเติบโต อัตราการแลกเนื้อ และลักษณะโครงสร้างภายนอก ระหว่างไก่ชนสายพันธุ์พม่าและสายพันธุ์เวียดนาม วางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ (CRD) มี 2 ทรีทเมนต์และ 2 ซ้ำ เริ่มเก็บข้อมูลตั้งแต่ไก่อายุ 1 เดือนถึงอายุ 7 เดือน พบว่าอัตราการเจริญเติบโตของไก่ทั้งสองสายพันธุ์จะเพิ่มขึ้นในช่วงอายุ 2-3 เดือน และหลังจากนั้นอัตราการเจริญเติบโตจะลดลงตามอายุที่เพิ่มขึ้น โดยไก่สายพันธุ์เวียดนามมีอัตราการเจริญเติบโตมากกว่าสายพันธุ์พม่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อัตราการแลกเนื้อของไก่ทั้งสองสายพันธุ์ไม่มีความแตกต่างกัน และมีความเพิ่มขึ้นตามอายุ และมีค่าสูงสุดในช่วงอายุ 6 เดือนเป็นต้นไป การเจริญของโครงสร้างภายนอกเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วงอายุ 1-4 เดือน หลังจากนั้นจะเพิ่มขึ้นอย่างช้าๆ โดยไก่สายพันธุ์เวียดนามมีโครงสร้างภายนอกใหญ่กว่าสายพันธุ์พม่า

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอขอบคุณสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามและสำนักวิจัยฯ ที่ได้ให้ทุนอุดหนุนการวิจัย และคณะเกษตรกรที่ให้ความร่วมมือเอื้อเฟื้อสถานที่ในการทำวิจัย ขอขอบคุณ นายอธิษฐาน ท่วงที นายอนันต์ เจียนพันธ์ นายนพคุณ ทองนพคุณ และนายวิฑูรย์ แสนบราญ นักศึกษาของคณะเกษตรกร ที่ช่วยในการเก็บข้อมูล ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการทำวิจัย

ขอขอบคุณ อาจารย์ประภาศิริ ใจผ่อง อาจารย์ไพโรจน์ ชัยสมตระกูล และ ดร.วีระพงษ์ อินทร์ทอง และ น.ส.พ.สุรเดช ประทีปจรัส ที่ให้คำปรึกษาแนะนำ และให้ข้อมูลทางวิชาการ ขอขอบคุณอาจารย์ชานิกานต์ คุ้มนาค ที่ให้คำปรึกษาในการวางแผนการทดลองและการวิเคราะห์ข้อมูล จนทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และญาติพี่น้อง ที่ให้ความรักและเป็นกำลังใจให้ข้าพเจ้าเสมอมา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญตาราง	ง
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	3
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	9
บทที่ 4 ผลการวิจัย	11
บทที่ 5 อภิปรายผลการวิจัย	22
บทที่ 6 สรุปผลการวิจัย	25
เอกสารอ้างอิง	27
ภาคผนวก	29
ประวัติผู้วิจัย	41

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
Pibulsongkram Rajabhat University

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	อัตราการเจริญเติบโตของไก่สายพันธุ์พม่าและเวียดนาม ระหว่างอายุ 1 ถึง 7 เดือน	12
2	อัตราการการแลกเนื้อของไก่สายพันธุ์พม่าและเวียดนาม ระหว่างอายุ 1 ถึง 7 เดือน	14
3	การเติบโตของโครงสร้างภายนอกของไก่สายพันธุ์พม่า และเวียดนาม	16
4	ความยาวของแข้งของไก่สายพันธุ์พม่าและเวียดนาม ระหว่างอายุ 1 ถึง 7 เดือน	17
5	ความยาวขาของไก่สายพันธุ์พม่าและเวียดนาม ระหว่างอายุ 1 ถึง 7 เดือน	18
6	ความยาวปีกของไก่สายพันธุ์พม่าและเวียดนาม ระหว่างอายุ 1 ถึง 7 เดือน	19
7	ความยาวลำตัวของไก่สายพันธุ์พม่าและเวียดนาม ระหว่างอายุ 1 ถึง 7 เดือน	20
8	ความสูงของไก่สายพันธุ์พม่าและเวียดนาม ระหว่างอายุ 1 ถึง 7 เดือน	21
9	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของอัตราการเจริญเติบโต (ADG) ของไก่สายพันธุ์พม่า ระหว่างช่วงอายุ 2-7 เดือน	30
10	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของอัตราการเจริญเติบโต (ADG) ของไก่สายพันธุ์เวียดนามระหว่างช่วงอายุ 2-7 เดือน	31
11	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของอัตราการเจริญเติบโต (ADG) ของไก่สายพันธุ์พม่าและเวียดนาม ระหว่าง ช่วงอายุ 2-7 เดือน	32
12	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของอัตราการแลกเนื้อ (FCR) ของไก่สายพันธุ์พม่า ระหว่างช่วงอายุ 2-7 เดือน	33
13	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของอัตราการแลกเนื้อ (FCR) ของไก่สายพันธุ์เวียดนาม ระหว่างช่วงอายุ 2-7 เดือน	34

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
14 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของอัตราการแลกเนื้อ (FCR) ของไก่สายพันธุ์พม่าและเวียคนามระหว่างช่วงอายุ 2-7 เดือน	35
15 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของอัตราการแลกเนื้อ (FCR) ของไก่สายพันธุ์พม่าและเวียคนามระหว่างช่วงอายุ 2-6 เดือน	36
16 น้ำหนักที่เพิ่มขึ้น อาหารที่กิน ของไก่สายพันธุ์พม่า ระหว่างช่วงอายุ 2-7 เดือน	37
17 อัตราการแลกเนื้อ และอัตราการเจริญเติบโตของไก่สายพันธุ์พม่า ระหว่างช่วงอายุ 2-7 เดือน	38
18 น้ำหนักที่เพิ่มขึ้น อาหารที่กิน ของไก่สายพันธุ์เวียคนาม ระหว่างช่วงอายุ 2-7 เดือน	39
19 อัตราการแลกเนื้อ และอัตราการเจริญเติบโตของไก่สายพันธุ์เวียคนาม ระหว่างช่วงอายุ 2-7 เดือน	40

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Rajabhat University

สารบัญภาพ

รูปที่	หน้า
1 กราฟแสดงอัตราการเจริญเติบโตต่อวันของไก่สายพันธุ์พม่าและเวียดนามที่ช่วงอายุ 1 ถึง 7 เดือน	12
2 กราฟแสดงอัตราการแลกเนื้อของไก่สายพันธุ์พม่าและเวียดนามที่ช่วงอายุ 1 ถึง 7 เดือน	14
3 กราฟแสดงความยาวของแข้งของไก่สายพันธุ์พม่าและเวียดนาม ระหว่างอายุ 1 ถึง 7 เดือน	17
4 กราฟแสดงความยาวขาของไก่สายพันธุ์พม่าและเวียดนาม ช่วงอายุ 1 ถึง 7 เดือน	18
5 กราฟแสดงความยาวปีกของไก่สายพันธุ์พม่าและเวียดนาม ช่วงอายุ 1 ถึง 7 เดือน	19
6 กราฟแสดงความยาวลำตัวของไก่สายพันธุ์พม่าและเวียดนาม ระหว่างอายุ 1 ถึง 7 เดือน	20
7 กราฟแสดงความยาวสูงของไก่สายพันธุ์พม่าและเวียดนาม ช่วงอายุ 1 ถึง 7 เดือน	21

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ไก่พื้นเมืองหรือไก่ชนเป็นสัตว์ที่อยู่คู่คนไทยในชนบทมาเป็นเวลานาน เนื่องจากเป็นสัตว์ที่เลี้ยงง่าย ทนทานต่อโรค และมีประโยชน์หลายด้าน เช่น ใช้เป็นอาหาร ที่มีโปรตีนสูง รสชาติดี สามารถขายเป็นรายได้เสริม และที่สำคัญสามารถเพิ่มมูลค่า โดยใช้เป็นไก่เกมสักีฬา (ไก่ชน) อาจเพิ่มมูลค่าได้ 2-100 เท่าหรือมากกว่า ปัจจุบันไก่ชนได้รับความสนใจและสายพันธุ์เป็นที่ยอมรับของผู้เลี้ยงไก่ชนในประเทศไทยและประเทศใกล้เคียงมี 3 สายพันธุ์ ได้แก่ พันธุ์พม่า พันธุ์เวียดนามและไก่ชนไทย โดยไก่แต่ละสายพันธุ์ มีข้อดีข้อด้อยแตกต่างกันไป ไก่พม่าเป็นไก่ฝีมือดี ตีเร็ว แต่มีข้อจำกัดเนื่องจากมีขนาดเล็กจึงเป็นที่นิยมเฉพาะบางแหล่ง ไก่พันธุ์ไทยมีชั้นเชิงดีขนาดค่อนข้างใหญ่ ประกอบกับไก่ชนดั้งเดิมของไทยเป็นที่นิยมของผู้เลี้ยงอย่างกว้างขวาง และไก่พันธุ์เวียดนาม มีความแข็งแรง อดทน ปอดใหญ่ ขนน้อย จึงทำให้ไม่เหนียวง่าย ทนต่ออากาศร้อนได้ดี ตีแรง (ล่าโต) แต่เชิงไม่ดีและช้า แต่ไก่พันธุ์นี้มีลักษณะที่สำคัญทางเศรษฐกิจที่เด่นกว่าสายพันธุ์อื่นคือมีโครงสร้างใหญ่ กล้ามเนื้อโต และแข็งแรง

วงการเลี้ยงไก่ชนในปัจจุบัน แบ่งไก่เป็น 2 พวก พวกแรกได้แก่ ไก่ตัวผู้ที่จะเลี้ยงเป็นไก่ชนมีประมาณ 30-40% เริ่มชนได้เมื่ออายุประมาณ 9-12 เดือนขึ้นไป และ 60-70% เป็นไก่เพศเมียและตัวผู้ที่ลักษณะไม่ดี ไก่เหล่านี้จะถูกขายเป็นไก่เนื้อ เมื่ออายุประมาณ 4-6 เดือน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาการเจริญเติบโตของไก่พันธุ์เวียดนาม และไก่พม่า เนื่องจากไก่เวียดนามมีขนาดใหญ่โตกว่าไก่พม่าก็จริง แต่ยังไม่มีการวิจัยว่า FCR หรืออัตราการแลกเนื้อเมื่อเปรียบเทียบกับไก่พม่าแล้วจะดีหรือด้อยกว่าไก่สายพันธุ์อื่นหรือไม่ ประกอบกับข้อมูลด้านอื่นๆ ได้แก่ อัตราการเจริญเติบโต และการเจริญของกายวิภาคภายนอก ยังไม่มีข้อมูลเชิงวิชาการมารองรับ ดังนั้นผลที่ได้จากการศึกษานี้จะทำให้ทราบถึงอัตราการแลกเนื้อ อัตราการเจริญเติบโตและการเจริญของโครงสร้างภายนอกบางประการของไก่ทั้ง 2 สายพันธุ์ ทั้งนี้เพื่อเป็นการพัฒนาสายพันธุ์ไก่ชนให้มีศักยภาพในการต่อสู้สูง และให้ผลผลิตที่เป็นเนื้อสูงควบคู่กันไป เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ชนอย่างสูงสุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาอัตราการเจริญเติบโตของไก่พม่าและไก่เวียดนาม
2. ศึกษาอัตราการแลกเนื้อของไก่พม่าและไก่เวียดนาม
3. ศึกษาอัตราการเจริญเติบโตทางกายวิภาคภายนอกบางประการ ของไก่พม่าและไก่เวียดนาม

ขอบเขตการวิจัย

ศึกษาเปรียบเทียบการเจริญเติบโต และอัตราการแลกเนื้อของไก่ 2 สายพันธุ์คือ ไก่พันธุ์เวียดนามและพันธุ์พม่า ตั้งแต่อายุ 30-220 วัน

นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

Fighting cock = ไก่ชน

Fied Conversion Ratio (FCR) = ประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหารให้เป็นเนื้อ

ADG, Growth Ratio = อัตราการเจริญเติบโตหรือน้ำหนักที่เพิ่มขึ้นต่อวันของ

สัตว์ทดลอง

External Structure = โครงสร้างภายนอก (ที่ต้องการวัดการเจริญ)

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทราบถึงอัตราการเจริญเติบโต ทั้งน้ำหนักและการเจริญของโครงสร้างของอวัยวะภายนอกของไก่ทั้ง 2 สายพันธุ์
2. ทราบถึงอัตราการแลกเนื้อ (PCR)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ไก่พันธุ์เมือง (Domestic Fowl) เป็นไก่ที่พัฒนาพันธุ์มาจากไก่ป่า (วิเศษ, ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์) ไก่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศเขตร้อนแถบเอเชียบริเวณไทย จีน ชาว สุมาตรา ลาว ญวน พม่า และแถบเมดิเตอร์เรเนียน (สุวรรณ, 2536) ไก่ชนถูกเลี้ยงแบบปล่อยให้หากินเองตามธรรมชาติหรือให้ปลายข้าว รำ เศษอาหาร ฯลฯ (ตุกิจ, 2534; จำเนียน, 2529; จรรย์, 2526) มีความทนทานต่อสภาวะแวดล้อมและโรคต่าง ๆ เนื้อและไข่ใช้เป็นอาหาร ส่วนที่เหลือจากการบริโภคก็นำไปขายเพิ่มพูนรายได้ให้กับครอบครัว (จรรย์, 2536; tan, 2528; อภิชัย, 2524; สังเวียน, 2534; วัลลภ, ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์) การเลี้ยงไก่ชนเพื่อเป็นเกมส์กีฬาที่เล่นกันทุกทวีปที่บริเวณอากาศไม่หนาวเย็นจนเกินไป มีหลักฐานว่าชาวกรีกโบราณมีการเล่นไก่ชนประมาณ 300 ปี ก่อนคริสตกาล พระเจ้าเฮนรีที่ 8 ของประเทศอังกฤษก็ทรงชอบการชนไก่ และชาวโรมันโบราณเป็นพวกแรกที่มีการสวมเสื้อเหล็กให้ไก่ตีกัน (ปรีชา, 2542) สันนิษฐานว่ากีฬาชนไก่น่าจะกำเนิดจากทวีปเอเชีย เพราะนอกจากประเทศไทยแล้วยังมีประเทศอื่นๆ ในแถบนี้ที่นิยมได้แก่ พม่า ลาว เขมร เวียดนาม ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย (วิเศษ, ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์) สำหรับประเทศไทยกีฬาชนไก่น่าจะเริ่มสมัยสุโขทัยเรื่อยมาจนถึงปัจจุบันโดยเลี้ยงปล่อยตามลานบ้าน (อภิชัย, 2534) ไก่ชนเชื้อสายไทยมีหลายแหล่งเป็นที่รู้จักได้แก่ อยุรยา พิษณุโลก ไก่ตราด ไก่มินบุรี ไก่อีสาน ไก่เหนือ เป็นต้น (เจษฎา, ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์) ปัจจุบันผู้เลี้ยงไก่ชนได้นำไก่ชนจากต่างประเทศเข้ามาเลี้ยงในประเทศ ที่นิยมเลี้ยงมี 2 สายพันธุ์คือ พันธุ์พม่า และพันธุ์เวียดนาม โดยไก่ที่นำเข้ามาส่วนหนึ่งถูกผสมเป็นพันธุ์แท้ อีกส่วนหนึ่งนำมาทำลูกผสมเป็นไก่ลูกผสม 2 สายบ้าง 3 สายบ้าง ขึ้นอยู่กับความชอบและความนิยมของผู้เลี้ยง ไก่พม่าเป็นไก่ที่มีฝีแข้งดี ดีเร็ว แต่มีขนาดลำตัวเล็กทำให้มีข้อจำกัดในการเล่นเฉพาะแหล่งแถบภาคเหนือตอนบน ไก่พันธุ์เวียดนาม มีโครงสร้างใหญ่กว่าไก่ไทยและไก่พม่า กล้ามเนื้อใหญ่และแข็งแรงแต่เชื่องช้า สำหรับไก่ไทยก็เป็นที่นิยมเลี้ยงมาช้านาน ขนาดเล็กกว่าพันธุ์เวียดนาม แต่ใหญ่กว่าพันธุ์พม่า แข็งแรงดีแต่หมดแรงได้ง่าย (เจษฎา, ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์)

ประวัติการเลี้ยงไก่ชนในภูมิภาคต่างๆ โดย ปรีชา (2542)

1. ทวีปยุโรป ประเทศอังกฤษมีไก่ชนสายพันธุ์ Oxford Old English Game มีขนาดเล็ก ประมาณ 2.5 กิโลกรัม เวลาชนมักสวมเดือยเหล็กติดกัน ตีกันไม่กินาก็อาจตายได้ ในประเทศฝรั่งเศสและเบลเยียมก็มีการเลี้ยงสายพันธุ์นี้เหมือนกัน

2. ทวีปอเมริกา สหรัฐอเมริกาในมลรัฐทางภาคใต้ก็มีการเล่นชนไก่ โดยใช้เดือยเหล็กสวมแทนเดือยจริงคล้ายกับยุโรป โดยใช้ไก่พันธุ์ Oxford Old English Game Bantam แถบประเทศกัวเตมาลา มีการชนไก่คล้ายประเทศไทย โดยมีการใช้สังเวียนคล้ายกันและลักษณะของไก่คล้ายกับไก่ชนของไทยคือ ตัวโต สีดำสะท้อนหรือสีเหลือง

3. ทวีปเอเชีย

3.1 ประเทศจีน บางมณฑลของประเทศจีนมีการเล่นไก่ชน เข้าใจว่าประเทศจีนน่าจะเป็นประเทศแรกที่มีการเล่นไก่ชน เพราะตามประวัติศาสตร์แล้วจีนเป็นประเทศแรกที่เลี้ยงไก่พื้นเมือง แต่นี่เนื่องจากมีอากาศที่หนาวเย็น การเลี้ยงไก่ชนจึงไม่แพร่หลาย

3.2 ประเทศอินเดีย พบตำราการเลี้ยงไก่เป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งเก่ามากเล่มหนึ่ง มีรูปไก่ Indian Game ซึ่งมีลักษณะคล้ายไก่ไทยมาก

3.3 ประเทศลาวและเขมร มีการเล่นชนไก่บ้างแต่ไม่แพร่หลายนัก โดยมักใช้ไก่สายพันธุ์เวียดนาม

3.4 ประเทศอินโดนีเซียและมาเลเซีย มีการเล่นไก่ชนแบบไทย ส่วนใหญ่มักข้ามมาซื้อไก่ของประเทศไทยไปเล่น

3.5 ประเทศญี่ปุ่น มีการเล่นชนไก่บ้าง เรียกว่า ไก่ Shamo เป็นไก่ที่นำเข้ามาจากประเทศไทยและได้พัฒนาสายพันธุ์ให้มีขนาดใหญ่โตขึ้นมาก

3.6 ประเทศฟิลิปปินส์ มีการติดเดือยเหล็กคล้ายใบมีดแทนเดือย การแข่งขันมักรู้ผลรวดเร็ว ส่วนใหญ่ไก่ที่ผ่านเกมส์นี้มักจะตายหรือพิการทั้งผู้แพ้และผู้ชนะ

ไก่ชนสายพันธุ์เวียดนาม

ไก่ชนสายพันธุ์เวียดนามมี 2 แบบ (ปรีชา, 2542)

1. ไก่ไข่งอนคอโกลน ลักษณะหนังมีสีขาว หนังส่วนที่ไม่มีขนปกคลุมจะมีสีแดง บริเวณลำคอ ลำตัวบางแห้งเช่นปิ่นขา ออก สะโพก มีรูขุมขนน้อย หนังบริเวณคอไม่มีขนปกคลุม หนังคอแดงกร้านและหนา ไก่สายพันธุ์นี้สมัยก่อนไม่นิยมมาใช้ตีเนื่องจากไม่ค่อยเก่ง แต่ตัวโตจึงใช้ประโยชน์ในเรื่องของอาหาร

2. ไก่ไข่งอนขน ลักษณะสีสันทคล้ายกับไข่งอนโกลน แต่รูขุมขนจะห่างและเส้นขนตามลำตัวสั้น หางน้อย ขนปีกก่อนข้างดี และจะมีขนขึ้นเต็มตัว

ข้อดีของไก่เวียดนาม

1. หนังหนา เหนียว ฉีกขาดยาก
2. กำลังดีไม่เหนื่อยง่าย
3. กล้ามเนื้อแข็งแรง เนื้อแน่น กระดูกใหญ่
4. ปอดใหญ่ ทังให้ไม่เหนื่อยง่าย
5. ดีแรง
6. มีความอดทนสูง
7. ปากใหญ่แข็งแรง

ข้อเสียของไก่เวียดนาม

1. เบรีว ไม่คุ้นคนง่าย ๆ
2. ชั้นเชิงไม่ดี
3. หัวแคบท้ายทอยรัด จึงอายุถูกตีได้ง่าย
4. เดือยอกช้า

ไก่ชนสายพันธุ์พม่า

ประเทศพมามีการเล่นไก่ชนมานานพร้อมกับประเทศไทย พม่าได้นำเอาไก่ชน Oxford Old English Game มีการผสมกับไก่พื้นเมืองดั้งเดิม ทำให้ไก่ชนพม่ามีสีต่างจากพันธุ์ของอังกฤษเดิม ไก่พม่านิยมเล่นแถบภาคเหนือของไทย เนื่องจากเป็นไก่ที่ตีได้ดีโดยไม่ต้องใช้ปาก (สาดแข้งเปล่า) มักใช้เดือยตีตรงจุดสำคัญๆ เช่น บริเวณลูกตา ปัจจุบันได้มีการนำมาผสมกับไก่ไทย ทำให้มีขนาดโตขึ้น และเก่งขึ้น

ทั้งนี้อาจเนื่องจากไก่ออกผสมจะได้ข้อดีของทั้ง 2 สายพันธุ์ คือ ไก่ไทยแถบภาคเหนือ เป็นไก่ที่มีความเร็วสูง และมีการเตะโดยไม่ใช้ปากจิก ซึ่งคล้ายกับไก่พม่า ลูกผสมออกมาจึงมีหลายชั้นเชิง ตัวอย่างเช่น

1. เดินหน้าสาดแข้งปล่าว โดยไก่จะวิ่งเข้าหาคู่ต่อสู้ โดยก่อนจะถึงตัวจะมีการเตะนำให้คู่ต่อสู้เสียจังหวะแล้วจับหน้าหงอน หน้าคอ หน้าคาง ดี ถ้าห่างตัวก็จะมีการเตะซ้ำอีก

2. ยืนจ้องคอยดี ไก่เชิงนี้อาจยืนโงๆ หรือย่อหัวต่ำระดับไหล่การยืนอาจยืนจ้องนิ่งๆ หรือโยกซ้ายขวาจนกว่าคู่ต่อสู้จะเข้ามา จึงจะบินดี

3. ถอยละ ลักษณะการยืนคล้ายข้อ 2 แต่จะไม่ยืนจ้องเฉยๆ เมื่อคู่ต่อสู้ เข้ามา จะถอยหลังโยกย้ายขา เมื่อได้ระยะห่างพอเหมาะก็จะบินตัวอย่างรวดเร็ว

4. เขิงหมัดมา ลักษณะเชิงอาจเหมือนข้อ 2 และข้อ 3 แต่มักทำท่าทางเหมือน ไก่ไม่แข็งแรงเวลาตีมักทำเชิงขาอ่อนเปลี้ย ปีกกล้าคิน เป็นการหลอกล่อให้คู่ต่อสู้เข้ามา เมื่อได้จังหวะจะบินตัวอย่างรวดเร็วและรุนแรง

เนื่องจากไก่พม่ามีพื้นฐานจากไก่อังกฤษ ซึ่งเขาไม่ได้คัดเลือกลักษณะความอดทนไว้ ดังนั้นไก่พม่าพันธุ์แท้ส่วนใหญ่จึงไม่ค่อยอดทนถูกตีมากๆ อาจแพ้ได้ง่าย ดังนั้นเมื่อเอามาผสมกับไก่ไทยซึ่งมีโครงสร้างดีและอดทน ทำให้ลูกผสมที่ได้มีความเก่งและอดทนกว่าสายพันธุ์ดั้งเดิม (ปรีชา, 2542) ๑ สีนองไก่ชนพม่ามีหลายสีได้แก่ สีนกแดง สีเทาหรือสีโย สีประจุดแดง ไก่เขียว ไก่สีเทา ไก่สีทองแดง ไก่สาย และสีนกรวด (พน, 2543)

จากการศึกษาข้อมูลเชิงวิชาการทางด้านไก่ชน สุทัศน์และคณะ (2526) ได้ศึกษาด้านทุนการผลิตของไก่พื้นเมือง โดยใช้ข้าวเปลือกผสมอาหารไก่ไข่ระยะแรกในอัตราส่วน 2:1 และกลุ่มที่ให้ข้าวเปลือกบดส่วนๆ ปรากฏว่ากลุ่มที่ให้อาหารผสมข้าวเปลือกมีอัตราการเจริญเติบโตและอัตราการแลกเนื้อดีกว่า แต่ถ้าคิดถึงอัตราผลตอบแทนปรากฏว่า กลุ่มที่ให้ข้าวเปลือกบดอย่างเดียวได้กำไรดีกว่า อำนวยและคณะ (2540) พบว่าสมรรถภาพการผลิตของไก่พื้นเมืองในเรื่องของอัตราการเจริญเติบโตและอัตราการแลกเนื้อ ปรากฏว่าไก่ตัวผู้มีประสิทธิภาพดีกว่าไก่ตัวเมีย โดยประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหารดีที่สุดในช่วงอายุ 0-6 สัปดาห์ การเลี้ยงและการจำหน่ายไก่ที่อายุ 16 สัปดาห์จะได้กำไรสูงสุด รองลงมาได้แก่ อายุ 20, 24 และ 12 สัปดาห์ ตามลำดับ อำนวยและคณะ (2540) พบว่าลูกไก่ที่เกิดในช่วงฤดูหนาวและฝนมีอัตราการเจริญเติบโตและอัตราแลกเนื้อดีกว่าลูกไก่ที่เกิดในฤดูร้อน โดยไก่เพศผู้จะมีประสิทธิภาพดีกว่า

เทศเมีย เกรียงไกร และคณะ (2527) ทดลองเลี้ยงไก่พื้นเมืองแบบกะเพสภายใต้การจัดการอาหารที่ดีคือ ใช้อาหารระดับโปรตีน 16-18% สำหรับไก่อายุ 0-6 สัปดาห์ 14-16% สำหรับไก่อายุ 6-12 สัปดาห์ และ 12-14% สำหรับอายุ 12-20 สัปดาห์ เมื่อไก่อายุ 20 สัปดาห์มีน้ำหนักประมาณ 1.6-1.8 กิโลกรัม อัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยเท่ากับ 12-14 กรัม/ตัว/วัน แต่ กนก (2528) นำไก่ลูกผสมไปเลี้ยงในสภาพแบบชนบท พบว่าน้ำหนักไก่ที่อายุ 16 สัปดาห์ มีค่าประมาณ 0.8-0.9 กิโลกรัม ถึงใกล้เคียงกับไก่พื้นเมืองแต่บัญญัติและคณะ (2526) พบว่าถ้า นำไก่ลูกผสมพื้นเมืองมาเลี้ยงภายใต้การจัดการอาหารที่ดี ไก่อายุ 16 สัปดาห์ จะให้น้ำหนักตัวประมาณ 1.7-1.9 กิโลกรัม อัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ย 15-17 กรัม/ตัว/วัน ไก่พื้นเมืองจะมีอัตราการเจริญเติบโตต่ำกว่าไก่ลูกผสมพื้นเมืองและไก่เนื้ออายุ 8 สัปดาห์ แต่ให้ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจสูงกว่า สวัสดิ์และคณะ (2531) รายงานว่า การเจริญเติบโตของไก่พื้นเมืองโดยเลี้ยงดูภายใต้สภาพชนบท พบว่าไก่อายุ 30 วัน มีน้ำหนัก 126.45 กรัม/ตัว 45 วัน หนัก 211.35 กรัม/ตัว และไก่อายุ 2 3 และ 4 เดือน มีน้ำหนักเท่ากับ 308.50 กรัม/ตัว 635.47 กรัม/ตัว และ 990.66 กรัม/ตัว ตามลำดับ สอดคล้องกับ ศรีสกุล(2526) ว่า สัตว์ที่มีอายุน้อยจะมีอัตราการเจริญเติบโตเร็วกว่าและดีกว่าสัตว์อายุมาก ดังนั้นประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหารจะลดลงตามอายุที่เพิ่มขึ้น และ ชรินทร์ (2538) ได้ศึกษาลักษณะทางกายวิภาคภายนอก โดยดูลักษณะความยาวหน้าแข้ง รอบโคนขา รอบอก ความสูง ความกว้าง น้ำหนักตัว สืบ

สมควรและคณะ (2529) ได้ศึกษาการเจริญเติบโตของไก่พื้นเมือง ไก่เชียงใหม่ และไก่ลูกผสมพื้นเมืองเชียงใหม่ระหว่างปี พ.ศ.2530-2531 ดังตาราง

อายุ (เดือน)	น้ำหนักไก่เมื่ออายุแรกเกิดจนถึง 8 เดือน (กรัม/วัน)		
	พื้นเมือง	เชียงใหม่	พื้นเมือง-เชียงใหม่ 50%
น้ำหนักแรกเกิด	31.6	41.0	36.6
1	124±56 ⁿ	378±98 ^u	315±89 ⁿ
2	495±113 ⁿ	743±176 ^u	672±165 ⁿ
3	736±168 ⁿ	919±145 ^u	879±227 ⁿ
4	1024±252 ⁿ	1085±219 ^u	1106±284 ⁿ
5	1276±379 ⁿ	1426±365 ^u	1443±323 ⁿ
6	1421±180 ⁿ	1824±465 ^u	1815±361 ⁿ
7	1664±288 ⁿ	2264±503 ^u	2074±354 ⁿ
8	1818±447 ⁿ	2644±604 ^u	2306±331 ⁿ

หมายเหตุ

อักษรกำกับอยู่บนตัวเลขที่อยู่ในแถวเดียวกัน มีความแตกต่างกันแสดงว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Pibulsongkram Rajabhat University

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

วัสดุและอุปกรณ์

1. ลูกไก่สายพันธุ์พม่าและสายพันธุ์เวียคนาม
2. อาหารสำเร็จรูป
3. ข้าวเปลือก
4. อุปกรณ์กักลูกไก่
5. กรงอนุบาล 4 กรง กรงเลี้ยง 4 กรง
6. ถังใส่อาหารและกระดิกใส่น้ำสำหรับไก่
7. เครื่องชั่ง
8. ยาปฏิชีวนะ
9. เวอร์เนีย
10. สายวัด

วิธีการ

1. วางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ (CRD) แบ่งเป็น 2 treatment (ไก่พันธุ์พม่าและพันธุ์เวียคนาม) 2 ซ้ำๆ ซ้ำที่ 1 มี 8 ตัว ซ้ำที่ 2 มี 6 ตัว
2. เก็บข้อมูล อัตราการเจริญเติบโต อัตราการแลกเนื้อ และกายวิภาค ภายนอก บางประการของไก่ทั้งหมด ทุกๆ 10 วัน ตั้งแต่อายุ 30-220 วัน
3. นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS

วิธีดำเนินงาน

1. สั่งซื้อลูกไก่พันธุ์พม่าและพันธุ์เวียคนามคละเพศจาก R.S.ฟาร์ม อายุไม่เกิน 7 วัน อย่างละ 25 ตัว รวม 50 ตัว
2. เลี้ยงอนุบาลลูกไก่ โดยให้อาหาร นำยาปฏิชีวนะให้กินตลอดเวลา และเปิดไฟกกให้ความอบอุ่นแก่ลูกไก่จนกระทั่งลูกไก่อายุ 30 วัน
3. เมื่อลูกไก่อายุ 30 วัน แยกลูกไก่ออกมาเลี้ยงบนกรงอนุบาลโดยแยกลูกไก่ออกเป็น 4 กรง สายพันธุ์ละ 2 กรง

4. ทำการชั่งน้ำหนักเริ่มต้น และวัดขนาดของอวัยวะภายนอก ได้แก่ ความยาว แข้ง ขา ปีก ลำตัว ความสูงถึงหลัง

6. เมื่อไก่อายุ 60 วัน ย้ายไก่ลงกรงเลี้ยง ให้อาหารโดยใช้อาหารสำเร็จรูปผสม ข้าวเปลือก อัตรา 1:1 โดยปริมาตร และเลี้ยงในกรงเลี้ยงไปจนกระทั่งอายุ 220 วัน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บข้อมูลทุกๆ 10 วัน โดยการชั่งน้ำหนัก วัดขนาดของอวัยวะภายนอกบางประการ และคำนวณน้ำหนักอาหารที่ไก่กิน จนกระทั่งไก่อายุ 220 วัน

การวัดขนาดอวัยวะภายนอก

ความยาวแข้ง วัดตั้งแต่รอยพับของนิ้วกลาง ไปจนถึงข้อขา

ความยาวขา วัดตั้งแต่ข้อเข่าไปจนถึงข้อต่อสะโพก

ความยาวปีก วัดปีกส่วนต้น กลาง และปลาย แล้วนำมารวมกัน

ความยาวลำตัว วัดจากกระดูกคอข้อสุดท้ายที่ตั้งฉากกับลำตัวจนถึง

ปลายหาง

ความสูง ตั้งแต่พื้นถึงหลัง

คำนวณอาหารที่ไก่กินเข้าไปในแต่ละช่วงอายุ (ทุกๆ 10 วัน)

สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

Factorial in CRD

mean

สถานที่ทำการวิจัย

คณะเกษตรฯ สถาบันราชภัฏบึงกาฬสงคราม

ระยะเวลาการวิจัย

กันยายน 2543 - พฤษภาคม 2544

บทที่ 4

ผลการทดลอง

1. อัตราการเจริญเติบโต (ADG)

การศึกษาอัตราการเจริญเติบโตของไก่สายพันธุ์พม่าและเวียดนาม ในช่วงอายุ 1-7 เดือน โดยทำการเก็บข้อมูลทุก 1 เดือน เพื่อนำมาวิเคราะห์หาความแตกต่างกัน จากการศึกษาพบว่า ไก่สายพันธุ์พม่ามีอัตราการเจริญเติบโต (ADG) สูงในช่วงแรกตั้งแต่อายุ 2-5 เดือน โดยไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% มีอัตราการเจริญเติบโตสูงสุดที่ในช่วงอายุ 3 เดือนเท่ากับคือ 15.22 กรัม/วัน จากนั้นอัตราการเจริญเติบโตจะค่อยลดต่ำลง แต่ไม่มีความแตกต่างกันในเดือนที่ 2 และเดือนที่ 4 ถึง 6 ซึ่งมีค่าอัตราการเจริญเติบโตระหว่าง 7.90-13.33 กรัม/วัน และมีอัตราการเจริญเติบโตต่ำสุดช่วงอายุ 7 เดือน โดยมีค่าอัตราการเจริญเติบโตเท่ากับ 3.05 กรัม/วัน ดังแสดงในตารางที่ 1 และรูปที่ 1

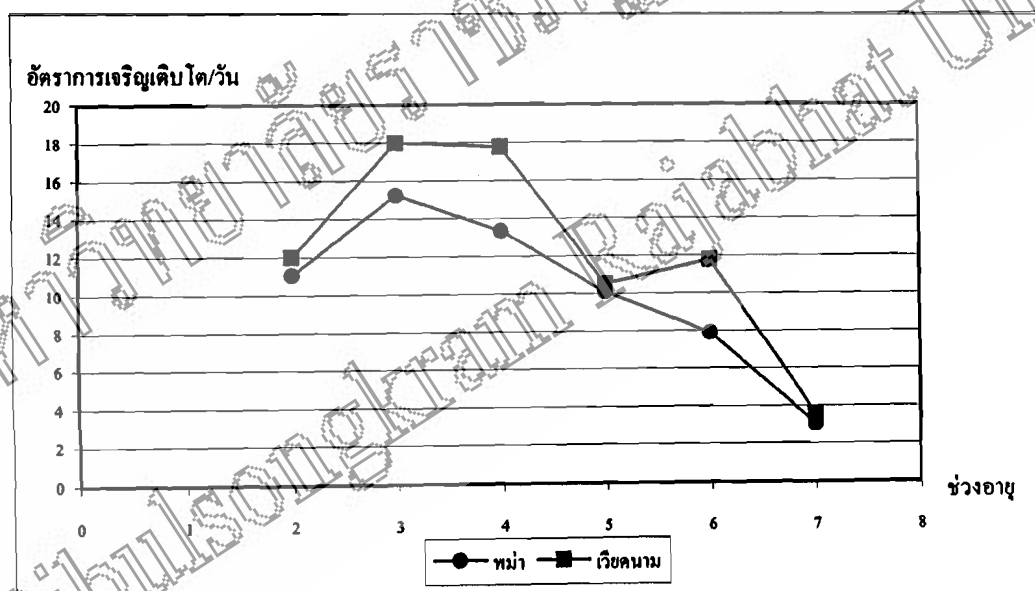
สำหรับอัตราการเจริญเติบโตของไก่สายพันธุ์เวียดนามมีลักษณะคล้ายกับไก่สายพันธุ์พม่า ก็คือมีอัตราการเจริญเติบโตสูงสุดในช่วงแรกของการเจริญ โดยอัตราการเจริญเติบโตสูงสุดเท่ากับ 17.99 และ 17.76 กรัมต่อวัน ในช่วงเดือนที่ 3 และ 4 ตามลำดับ หลังจากนั้นการเจริญเติบโตจะค่อยลดลงในช่วงเดือนที่ 5 และ 6 ซึ่งผลการเจริญเติบโตไม่ต่างจากช่วงเดือนที่ 2 คือมีค่าอัตราการเจริญเติบโตระหว่าง 10.54 – 12.00 กรัม/วัน ส่วนช่วงเดือนที่ 7 มีอัตราการเจริญเติบโตต่ำสุดโดยมีค่าเท่ากับ 3.61 กรัม/วัน

อัตราการเจริญเติบโตของไก่ทั้งสองสายพันธุ์มีลักษณะคล้ายคลึงกันคือในช่วงแรกอัตราการเจริญเติบโตมีแนวโน้มสูงขึ้น และมีการเจริญเติบโตสูงสุดในช่วงอายุ 3 เดือน หลังจากนั้นอัตราการเจริญเติบโตจะค่อย ๆ ลดลง จากการเปรียบเทียบความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่าไก่สายพันธุ์เวียดนามมีอัตราการเจริญเติบโตสูงกว่าไก่สายพันธุ์พม่า ดังแสดงในรูปที่ 1

ตารางที่ 1 อัตราการเจริญเติบโตของไก่สายพันธุ์พม่าและเวียดนามระหว่างอายุ 1 ถึง 7 เดือน

อายุ		อัตราการเจริญเติบโตต่อวัน	
ช่วงอายุที่	อายุ (วัน)	พม่า	เวียดนาม
1	30	-	-
2	60	11.08ab	12.00b
3	90	15.22a	17.98a
4	120	13.33ab	17.75a
5	150	10.09ab	10.54b
6	180	7.9bc	11.79b
7	210	3.06c	3.61c

หมายเหตุ : ตัวอักษรกำกับค่าเฉลี่ยในคอลัมน์เดียวกันแสดงว่าไม่ต่างกันทางสถิติ ($P < 0.05$)

อายุช่วงที่ 2 : 31-60 วัน

อายุช่วงที่ 5 : 121-150 วัน

อายุช่วงที่ 3 : 61-90 วัน

อายุช่วงที่ 6 : 151-180 วัน

อายุช่วงที่ 4 : 91-120 วัน

อายุช่วงที่ 7 : 181-210 วัน

รูปที่ 1 กราฟแสดงอัตราการเจริญเติบโตต่อวันของไก่สายพันธุ์พม่าและเวียดนามที่ช่วงอายุ 1 ถึง 7 เดือน

2 อัตราการแลกเนื้อ (FCR)

จากการศึกษาอัตราการแลกเนื้อของไก่สายพันธุ์พม่าในช่วงอายุ 1 ถึง 7 เดือน พบว่า อัตราการแลกเนื้อมีแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ที่มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% กลุ่มคือ กลุ่มแรกมีอัตราการแลกเนื้อไม่แตกต่างกันในช่วงอายุ 2 ถึง 6 เดือน โดยในช่วงอายุ 2 เดือน มีอัตราการแลกเนื้อต่ำสุดมีค่าเท่ากับ 4.10 ส่วนกลุ่มที่สองมีอัตราการแลกเนื้อสูงสุดในช่วงอายุ 7 เดือน โดยมีอัตราการแลกเนื้อเท่ากับ 18.36 ดังตารางที่ 2 แต่ถ้านำอัตราการแลกเนื้อในช่วงอายุ 2 ถึง 6 เดือนเท่านั้น ไปหาค่าความแตกต่าง ปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกันในทางสถิติ

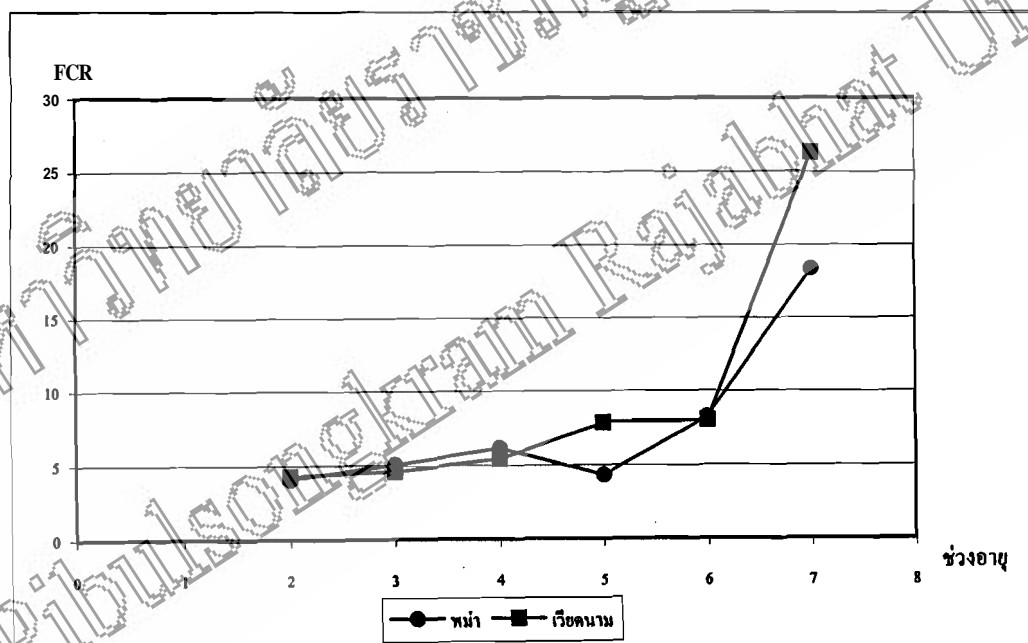
อัตราการแลกเนื้อของไก่สายพันธุ์เวียดนาม มีลักษณะคล้ายกับไก่สายพันธุ์พม่าคือแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มแรกคือช่วงอายุ 2 -6 เดือน มีอัตราการแลกเนื้อไม่แตกต่างกัน โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 4.30-8.01 ส่วนกลุ่มที่สองเป็นกลุ่มที่มีอัตราการแลกเนื้อสูงกว่ากลุ่มแรก โดยมีอัตราการแลกเนื้อเท่ากับ 26.50 ในช่วงอายุ 7 เดือน แต่เมื่อนำอัตราการแลกเนื้อในช่วงอายุตั้งแต่ 1 - 6 เดือน ไปหาค่าความแตกต่างทางสถิติ พบว่า สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มเช่นเดียวกัน แต่ในกลุ่มแรกนั้น มีอัตราการแลกเนื้ออยู่ระหว่าง 4.30-5.43 ในเดือนที่ 1-3 ส่วนกลุ่มที่สองมีอัตราการแลกเนื้อเท่ากับ 7.82-8.01 ในช่วงเดือนที่ 5 และ 6 ตามลำดับ ดังตารางที่ 2

เมื่อเปรียบเทียบอัตราการแลกเนื้อของไก่ทั้งสองสายพันธุ์ พบว่าไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ และมีลักษณะเหมือนกัน คือ ในช่วงอายุ 2-6 เดือน อัตราการแลกเนื้อ (FCR) ■ แต่ช่วงอายุ 6-7 เดือน อัตราการแลกเนื้อมีค่าสูงขึ้นมา โดยที่ไก่สายพันธุ์เวียดนามมีแนวโน้มสูงกว่าไก่สายพันธุ์พม่า ดังรูปที่ 2

ตารางที่ 2 อัตราการแลกเนื้อของไก่สายพันธุ์พม่าและเวียดนาม ระหว่างอายุ 1 ถึง 7 เดือน

อายุ		อัตราการแลกเนื้อ (FCR)	
ช่วงอายุที่	อายุ (วัน)	พม่า	เวียดนาม
1	30	-	-
2	60	4.10b	4.30b
3	90	5.07b	4.62b
4	120	6.14b	5.44b
5	150	4.33b	7.83b
6	180	8.24b	8.02b
7	210	18.36a	26.27a

หมายเหตุ : ตัวอักษรกำกับค่าเฉลี่ยในคอลัมน์เดียวกันแสดงว่าไม่ต่างกันทางสถิติ ($P < 0.05$)

อายุช่วงที่ 2 : 31-60 วัน

อายุช่วงที่ 5 : 121-150 วัน

อายุช่วงที่ 3 : 61-90 วัน

อายุช่วงที่ 6 : 151-180 วัน

อายุช่วงที่ 4 : 91-120 วัน

อายุช่วงที่ 7 : 181-210 วัน

รูปที่ 2 กราฟแสดงอัตราการแลกเนื้อของไก่สายพันธุ์พม่าและเวียดนาม ที่ช่วงอายุ 1 ถึง 7 เดือน

3. อัตราการเจริญของโครงสร้างภายนอก

ความยาวแข็ง

ความยาวแข็งของไถ่ทั้งสองสายพันธุ์จะเพิ่มขึ้นตามอายุ ดังแสดงในตารางที่ 4 โดยในช่วงอายุ 1-4 เดือน อัตราการเจริญจะสูงกว่าช่วง 4-7 เดือน ความยาวแข็งของไถ่ทั้งสองสายพันธุ์จะใกล้เคียงกัน แต่ไถ่สายพันธุ์เวียคนามมีแนวโน้มของความยาวแข็งมากกว่าสายพันธุ์พม่า ดังแสดงในรูปที่ 3

ความยาวขา

ความยาวขาของไถ่ทั้งสองสายพันธุ์จะเพิ่มขึ้นตามอายุ เช่นเดียวกับความยาวแข็ง (ตารางที่ 5) แต่ความยาวขาจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วงอายุ 1-5 เดือน หลังจากนั้นจะเพิ่มขึ้นอย่างช้า ๆ ดังแสดงในรูปที่ 4 และไถ่สายพันธุ์เวียคนามมีแนวโน้มว่ามีความยาวขามากกว่าไถ่สายพันธุ์พม่า

ความยาวปีก

ความยาวปีกของไถ่ทั้งสองสายพันธุ์จะเพิ่มขึ้นตามอายุเช่นเดียวกับความยาวแข็งและความยาวขา (ตารางที่ 6) โดยในช่วงอายุ 1-4 เดือนความยาวปีกจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว หลังจากนั้นความยาวปีกจะเพิ่มขึ้นอย่างช้า ๆ จนถึงช่วงอายุ 7 เดือน ในช่วงอายุ 1-3 เดือนไถ่ทั้งสองสายพันธุ์มีความยาวปีกใกล้เคียงกันมาก แต่หลังจากนั้นไถ่สายพันธุ์เวียคนามจะมีความยาวมากกว่า ดังแสดงในรูปที่ 5

ความยาวลำตัว

ไถ่ทั้งสองสายพันธุ์มีความยาวลำตัวเพิ่มขึ้นตามอายุ (ตารางที่ 7) โดยมีความยาวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วงอายุ 1-4 เดือน ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกัน แต่ไถ่สายพันธุ์เวียคนามมีแนวโน้มของความยาวลำตัวมากกว่าไถ่สายพันธุ์พม่า ดังรูปที่ 6

ความสูง

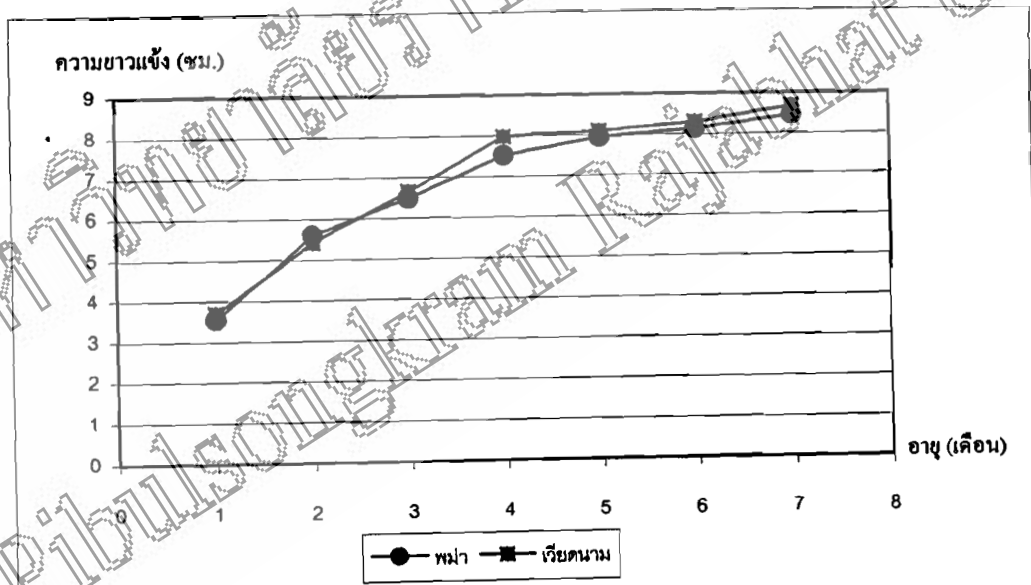
ความสูงของลำตัวไถ่ทั้งสองสายพันธุ์จะเพิ่มขึ้นตามอายุ เช่นเดียวกับโครงสร้างภายนอกอื่นๆ ความสูงที่เพิ่มขึ้นมีลักษณะและค่าใกล้เคียงกันทั้งสองสายพันธุ์ (ตารางที่ 8) แต่สายพันธุ์เวียคนามมีแนวโน้มสูงกว่าสายพันธุ์พม่า โดยมีความสูงเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วง 1-3 เดือน และความสูงค่อยๆ เพิ่มขึ้นอย่างช้า ๆ ดังรูปที่ 7

ตารางที่ 3 การเติบโตของโครงสร้างภายนอกของไก่สายพันธุ์พม่าและเวียดนาม
ระหว่างช่วงอายุ 1 ถึง 7 เดือน

อายุ (เดือน)	พม่า				
	แข่ง	ขา	ปีก	ลำตัว	สูง
1	3.55	6.78	12.30	11.17	20.54
2	5.60	9.10	20.02	18.25	30.25
3	6.48	12.63	22.92	22.10	36.51
4	7.51	14.43	25.55	25.25	37.00
5	7.94	15.34	25.84	25.40	37.71
6	8.13	15.85	26.49	25.67	38.67
7	8.47	16.35	27.18	26.23	39.74
อายุ (เดือน)	สายพันธุ์เวียดนาม				
	แข่ง	ขา	ปีก	ลำตัว	สูง
1	3.7	7.39	14.32	11.68	28.89
2	5.42	10.52	19.61	19.92	33.13
3	6.64	13.17	24.29	23.75	39
4	7.98	15.21	26.92	25.66	39.5
5	8.1	16.5	27.8	26.39	40
6	8.3	16.5	28	26.89	40.5
7	8.69	16.64	28.5	27.34	40.81

ตารางที่ 4 ความยาวของแข้งของไก่สายพันธุ์พม่าและเวียดนาม ระหว่างอายุ 1 ถึง 7 เดือน

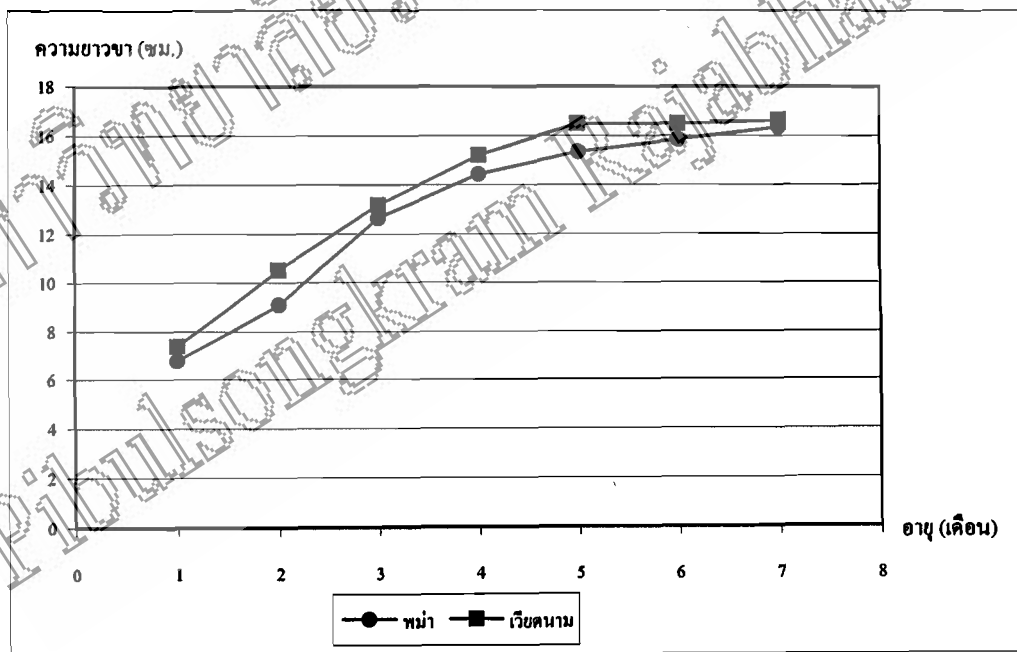
อายุ (เดือน)	ความยาวแข้ง (เซนติเมตร)	
	พม่า	เวียดนาม
1	3.55	3.7
2	5.60	5.42
3	6.48	6.64
4	7.51	7.98
5	7.94	8.1
6	8.13	8.3
7	8.47	8.69

รูปที่ 3 กราฟแสดงความยาวของแข้งของไก่สายพันธุ์พม่าและเวียดนาม ระหว่างอายุ 1 ถึง 7 เดือน

ตารางที่ 5 ความยาวของไถ่สายพันธุ์พม่าและเวียคนาม ระหว่างอายุ 1 ถึง 7 เดือน

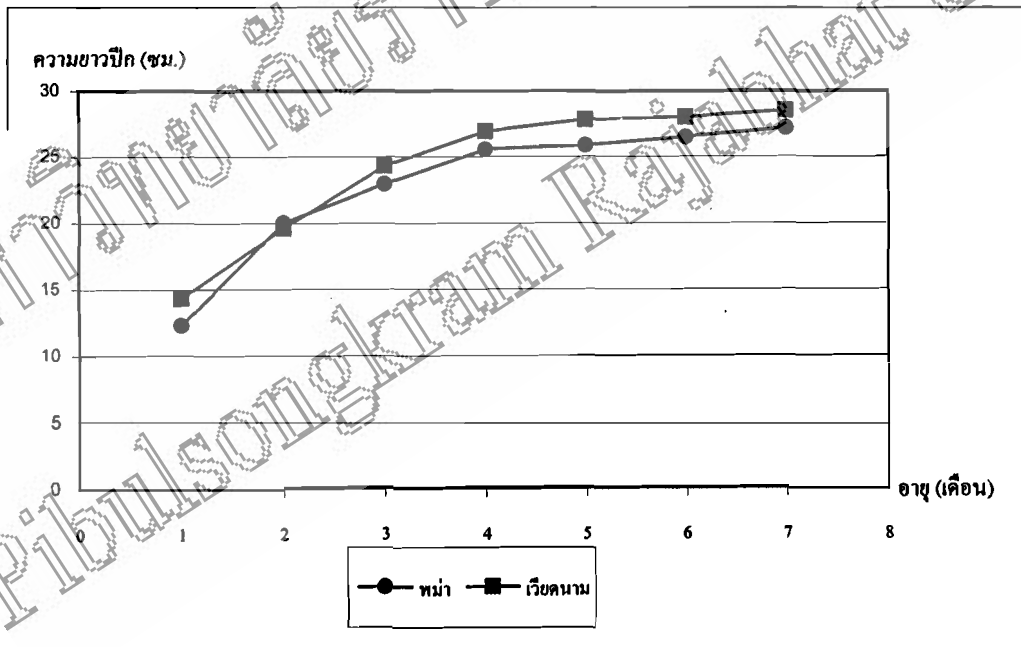
อายุ (เดือน)	ความยาวขา (เซนติเมตร)	
	พม่า	เวียคนาม
1	6.78	7.39
2	9.10	10.52
3	12.63	13.57
4	14.43	15.21
5	15.34	16.50
6	15.85	16.50
7	16.35	16.64

รูปที่ 4 กราฟแสดงความยาวขาของไถ่สายพันธุ์พม่าและเวียคนาม ช่วงอายุ 1 ถึง 7 เดือน

ตารางที่ 6 ความยาวปีกของไก่สายพันธุ์พม่าและเวียดนาม ระหว่างอายุ 1 ถึง 7 เดือน

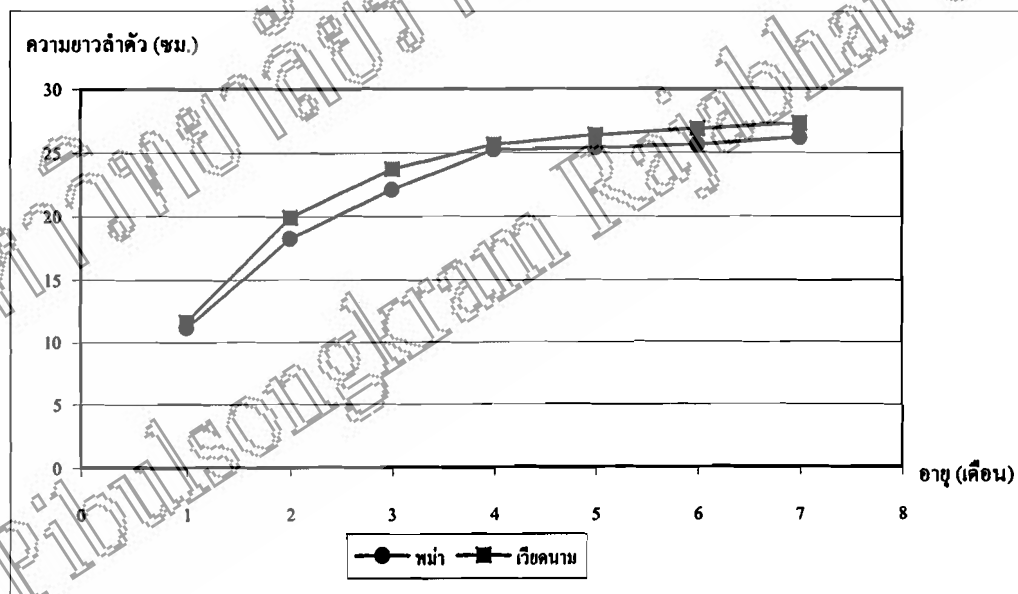
อายุ (เดือน)	ความยาวปีก (เซนติเมตร)	
	พม่า	เวียดนาม
1	12.30	14.32
2	20.02	19.61
3	22.92	24.29
4	25.55	26.92
5	25.84	27.80
6	26.49	28.00
7	27.18	28.50

รูปที่ 5 กราฟแสดงความยาวปีกของไก่สายพันธุ์พม่าและเวียดนาม ช่วงอายุ 1 ถึง 7 เดือน

ตารางที่ 7 ความยาวลำตัวของไก่สายพันธุ์พม่าและเวียคนาม ระหว่างอายุ 1 ถึง 7 เดือน

อายุ (เดือน)	ความยาวลำตัว (เซนติเมตร)	
	พม่า	เวียคนาม
1	11.17	11.68
2	18.25	19.92
3	22.10	23.75
4	25.25	25.66
5	25.40	26.39
6	25.67	26.89
7	26.23	27.34

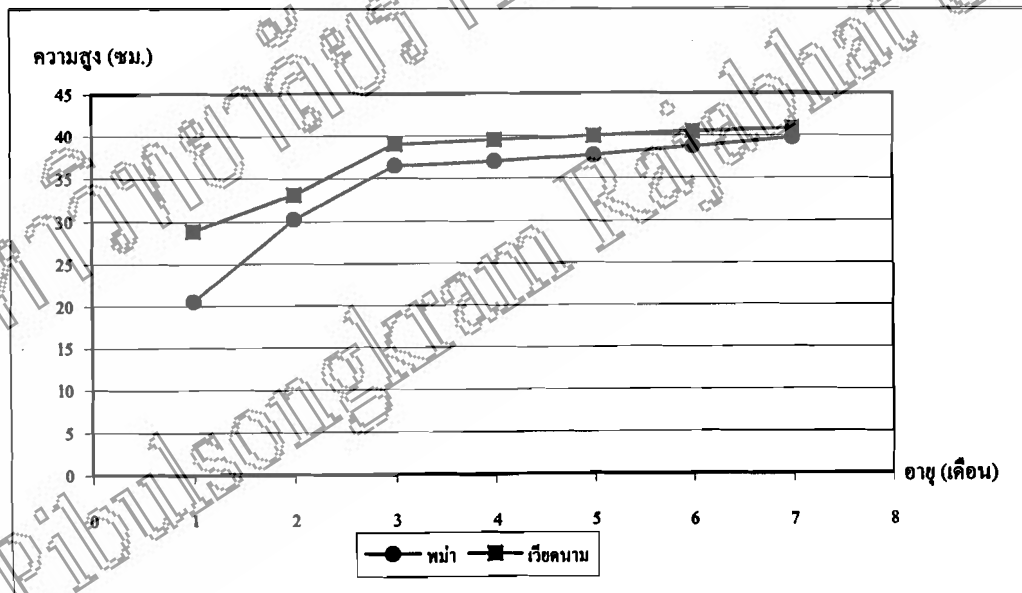

รูปที่ 6 กราฟแสดงความยาวลำตัวของไก่สายพันธุ์พม่าและเวียคนาม ระหว่างอายุ 1 ถึง 7 เดือน

สำนักวิทยบริการสถาบันราชภัฏกาญจนบุรี

ตารางที่ 8 ความสูงของไก่สายพันธุ์พม่าและเวียดนาม ระหว่างอายุ 1 ถึง 7 เดือน

อายุ (เดือน)	ส่วนสูง (เซนติเมตร)	
	พม่า	เวียดนาม
1	20.54	28.89
2	30.25	33.13
3	36.51	39.00
4	37.00	39.50
5	37.71	40.00
6	38.67	40.50
7	39.74	40.81

รูปที่ 7 กราฟแสดงความสูงของไก่สายพันธุ์พม่าและเวียดนาม ช่วงอายุ 1 ถึง 7 เดือน

๖
๖๖๕
๐๑๗๗๐
๖.๑

146453

บทที่ 5

อภิปรายผลการทดลอง

1. อัตราการเจริญเติบโต (ADG)

จากผลการศึกษาอัตราการเจริญเติบโตของไก่ทั้งสองสายพันธุ์ตั้งแต่อายุ 2 ถึง 7 เดือน เส้นกราฟแสดงอัตราการเจริญเติบโต (รูปที่ 1) มีลักษณะคล้ายกัน คือในช่วง 2-3 เดือนแรกเส้นกราฟจะชันที่สุด แสดงว่าในช่วงนี้มีอัตราการเจริญเติบโตสูงมากที่สุด สอดคล้องกับการศึกษาของอำนาจและคณะ (2540) ที่พบว่าอัตราการเจริญเติบโตของไก่พันธุ์พื้นเมืองมีประสิทธิภาพสูงในช่วงอายุ 0-12 สัปดาห์

ในช่วงที่สอง อัตราการเจริญเติบโตจะเริ่มลดลง แต่ความชันของเส้นกราฟเริ่มตกลงของไก่สายพันธุ์พม่าชันกว่าพันธุ์เวียดนาม แสดงว่าศักยภาพการเจริญเติบโตของไก่สายพันธุ์เวียดนามในช่วงนี้ดีกว่าสายพันธุ์พม่า อาจเนื่องจากไก่สายพันธุ์นี้การรักษาศักยภาพการเจริญเติบโตสูงสุดไว้ได้นานกว่าไก่สายพันธุ์พม่า

ในช่วงที่สาม อายุ 4-7 เดือน เส้นกราฟมีแนวโน้มลดต่ำลงเรื่อยๆ จนถึงอายุ 7 เดือน เส้นกราฟยังคงลดต่ำลงอีก แสดงว่าอัตราการเจริญเติบโตช่วงนี้ลดลงเรื่อยๆ ตามอายุที่เพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศรีสกุล (2526) ว่าสัตว์ที่อายุน้อยมีอัตราการเจริญเติบโตสูงกว่าสัตว์ที่มีอายุมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอำนาจและคณะ (2540) เกรียงไกรและคณะ (2527) บัญญัติและคณะ (2526) สวัสดิ์และคณะ (2531) และสมควรและคณะ (2529) ได้ทดลองเลี้ยงไก่สายพันธุ์ต่างๆ กัน พบว่าแนวโน้มอัตราการเจริญเติบโตหรือน้ำหนักที่เพิ่มขึ้นจะมากในช่วงอายุ 0-3 เดือน จากนั้นอัตราการเจริญเติบโตจะลดลงเรื่อยๆ ตามอายุที่เพิ่มขึ้น

จากการเปรียบเทียบอัตราการเจริญเติบโตของไก่ทั้งสองสายพันธุ์ พบว่าไก่สายพันธุ์เวียดนามมีอัตราการเจริญเติบโตสูงกว่าไก่สายพันธุ์พม่า ดังแสดงได้จากจากเส้นกราฟการเจริญเติบโต โดยเส้นกราฟการเจริญเติบโตของไก่สายพันธุ์เวียดนามจะอยู่สูงกว่าสายพันธุ์พม่าในทุกช่วงอายุ

2. อัตราการแลกเนื้อ (FCR)

อัตราการแลกเนื้อของไก่ทั้งสองสายพันธุ์ ตั้งแต่ช่วงอายุ 2-7 เดือน มีลักษณะคล้ายกัน ดังแสดงได้จากเส้นกราฟอัตราการแลกเนื้อ (รูปที่ 2) โดยในช่วงที่หนึ่ง อายุ 2-4 เดือน ความชันของเส้นกราฟจะชันมากในช่วงแรก และความชันจะค่อย ๆ ลดลงตามอายุ แสดงให้เห็นว่าการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อจะดีมากในช่วงอายุ 2-4 เดือน และดีที่สุดในช่วงอายุ 2 เดือน สอดคล้องกับงานวิจัยของอำนาจและคณะ (2540) ที่พบว่า อัตราการแลกเนื้อของไก่พันธุ์พื้นเมือง ดีที่สุดในช่วงอายุ 0-6 สัปดาห์ รองลงมาได้แก่ อายุ 16 20 และ 24 สัปดาห์ตามลำดับ การเลี้ยงไก่เพื่อจำหน่ายที่อายุ 16 สัปดาห์ (4 เดือน) จะให้กำไรสูงสุด

ช่วงที่สอง อายุ 4-6 เดือน จะเกิดความแปรปรวนค่อนข้างมาก เพราะไก่เริ่มเข้าสู่วัยเจริญพันธุ์ ไก่ตัวเมียเริ่มออกไข่ โดยเฉพาะไก่สายพันธุ์พม่า ตัวเมียจะเริ่มไข่ในช่วงอายุ 5 เดือน ส่วนไก่สายพันธุ์เวียคนามจะเริ่มวางไข่ในช่วงอายุ 6-7 เดือน และไก่ตัวผู้จะเริ่มป้อนตัวเมีย ซึ่งในช่วงนี้ไก่จะกินอาหารน้อยลง การเจริญเติบโตจะลดลงตามไปด้วย ดังนั้นสัดส่วนของ FCR จึงค่อนข้างแปรปรวน แต่แนวโน้มของเส้นกราฟยังไม่ชันมาก แสดงว่าศักยภาพของอัตราการแลกเนื้อยังอยู่ในระดับดี

ช่วงที่สาม อายุ 6-7 เดือน เส้นกราฟอัตราการแลกเนื้อของไก่ทั้งสองสายพันธุ์ค่อนข้างชันมาก เพราะช่วงนี้อัตราการเติบโต (รูปที่ 1) จะลดลงอย่างรวดเร็ว แต่ปริมาณอาหารที่กินจะเท่าเดิม หรือมากขึ้น ทำให้สัดส่วนของอัตราการแลกเนื้อนั้นสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับอำนาจและคณะ (2540) ที่กล่าวว่า อัตราการแลกเนื้อจะสูงมากในช่วงอายุ 6 เดือนเป็นต้นไป แสดงว่าประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหารจะลดลงตามอายุที่เพิ่มขึ้น (ศรีสกุล, 2526)

อัตราการแลกเนื้อของไก่ทั้งสองสายพันธุ์ในช่วงอายุ 2-6 เดือน จะใกล้เคียงกันมาก ดังแสดงในกราฟอัตราการแลกเนื้อ แต่หลังจาก 6 เดือนแล้ว อัตราการแลกเนื้อของไก่สายพันธุ์เวียคนามมีแนวโน้มสูงกว่า ทั้งนี้อาจเนื่องจากหลังจากอายุ 6 เดือน ไก่ทั้งสองพันธุ์มีอัตราการเจริญเติบโตลดลง แต่ไก่สายพันธุ์เวียคนามมีขนาดใหญ่กว่า จึงกินอาหารมากกว่า ทำให้อัตราการแลกเนื้อสูงกว่าไก่สายพันธุ์พม่า แต่จากการเปรียบเทียบความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% แล้ว ไม่มีความแตกต่างกัน

3. การเจริญของโครงสร้างภายนอก

โครงสร้างที่ทำการศึกษา ได้แก่ ความยาวแข้ง ความยาวขา ความยาวปีก ความยาวลำตัว และความสูง พบว่าการเจริญของโครงสร้างภายนอกทุกส่วนที่ศึกษาของไก่ทั้งสองสายพันธุ์ มีลักษณะคล้ายกัน และโครงสร้างทุกส่วนจะมีขนาดเพิ่มขึ้นตามอายุที่เพิ่มขึ้น โดยในช่วงอายุ 1-4 เดือน มีแนวโน้มของอัตราการเจริญค่อนข้างสูง และหลังจากนั้นจะเพิ่มขึ้นอย่างช้าๆ และถ้าเลี้ยงต่อไปก็มีแนวโน้มคงที่ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของศรีสกุล (2536) ว่าสัตว์อายุน้อยมีอัตราการเจริญเติบโตสูงกว่าสัตว์ที่มีอายุมาก และสอดคล้องกับการศึกษาของอำนาจและคณะ (2540) เกรียงไกรและคณะ (2527) บัญญัติและคณะ (2525) สวัสดิ์และคณะ (2531) และสมควรและคณะ (2529) ที่พบว่าแนวโน้มของอัตราการเจริญเติบโตหรือน้ำหนักที่เพิ่มขึ้นจะมากในช่วงอายุ 0-3 เดือน จากนั้นอัตราการเจริญจะลดลงตามอายุที่เพิ่มขึ้น

และเมื่อเปรียบเทียบในแต่ละโครงสร้าง พบว่า ไก่สายพันธุ์เวียคนามมีการเจริญของโครงสร้างภายนอกมากกว่าสายพันธุ์หม่า ซึ่งสอดคล้องกับปรีชา (2542) และเจษฎา (ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์) ที่กล่าวว่าข้อดีของไก่สายพันธุ์เวียคนามคือมีขนาดใหญ่ กล้ามเนื้อและกระดูกใหญ่ แข็งแรง

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Rajabhat University
Pibulsongkram Rajabhat University

บทที่ 6

สรุปผลการทดลอง

การศึกษาเปรียบเทียบอัตราการเจริญเติบโต อัตราการแลกเนื้อ และลักษณะโครงสร้างภายนอก ระหว่างไก่ชนสายพันธุ์พม่าและเวียดนาม สามารถสรุปได้ดังนี้คือ

1. อัตราการเจริญเติบโต (ADG)

อัตราการเจริญเติบโตของไก่ชนทั้งสองสายพันธุ์มีลักษณะคล้ายกันในช่วงอายุ 3 เดือน เป็นช่วงที่มีอัตราการเจริญเติบโตสูงสุด โดยไก่สายพันธุ์พม่ามีอัตราการเจริญเติบโตเท่ากับ 15.22 กรัมต่อวัน ส่วนสายพันธุ์เวียดนามมีอัตราการเจริญเติบโตเท่ากับ 17.99 กรัมต่อวัน หลังจากเดือนที่ 3 อัตราการเจริญเติบโตจะค่อย ๆ ลดลง และต่ำสุดในเดือนที่ 7 โดยอัตราการเจริญเติบโตเท่ากับ 3.06 และ 3.61 กรัมต่อวัน ตามลำดับ และจากการเปรียบเทียบความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่าไก่ชนสายพันธุ์เวียดนามมีอัตราการเจริญเติบโตสูงกว่าไก่พันธุ์พม่า

2. อัตราการแลกเนื้อ (FCR)

อัตราการแลกเนื้อของไก่ชนทั้งสองสายพันธุ์มีลักษณะในทำนองเดียวกับอัตราการเจริญเติบโต และมีลักษณะคล้ายกันทั้งสองสายพันธุ์ ทั้งสองสายพันธุ์มีอัตราการแลกเนื้อต่ำสุด ในช่วงอายุ 2 เดือน โดยไก่สายพันธุ์พม่ามีอัตราการแลกเนื้อเท่ากับ 4.10 ส่วนสายพันธุ์เวียดนามมีอัตราการแลกเนื้อเท่ากับ 4.3 อัตราการแลกเนื้อจะเพิ่มขึ้นตามอายุ และมีอัตราการแลกเนื้อสูงสุดในช่วงอายุ 7 เดือน โดยมีค่าเท่ากับ 18.36 ในสายพันธุ์พม่า และ 26.27 ในสายพันธุ์เวียดนาม และจากการเปรียบเทียบความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่าไก่ทั้งสองสายพันธุ์มีอัตราการแลกเนื้อไม่แตกต่างกัน

3. การเจริญของโครงสร้างภายนอก

โครงสร้างภายนอกที่ทำการศึกษาได้แก่ ความยาวแข้ง ความยาวขา ความยาวปีก ความยาวลำตัว และความสูง พบว่าการเจริญของโครงสร้างภายนอกทุกส่วนที่ศึกษาของไก่ทั้งสองสายพันธุ์มีลักษณะเหมือนกัน และโครงสร้างภายนอกทุกส่วนจะเพิ่มขึ้นตามอายุ โดยในช่วงอายุ 1-4 เดือนมีแนวโน้มของการเจริญค่อนข้างสูง

หลังจากนั้นการเจริญจะเพิ่มขึ้นอย่างช้า ๆ โดยเฉพาะในช่วง 6-7 เดือน การเจริญของ
โครงสร้างภายนอกจะเจริญช้ามาก เมื่อเปรียบเทียบลักษณะโครงสร้างภายนอกของ
ไก่ทั้งสองสายพันธุ์ พบว่าไก่สายพันธุ์เวียดนามมีแนวโน้มการเติบโตของโครงสร้าง
ภายนอกที่สูงกว่าไก่สายพันธุ์พม่า

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

เอกสารอ้างอิง

- กนก ผลารักษ์. 2528. การปรับปรุงการเลี้ยงไก่พื้นเมืองในระดับหมู่บ้านของนิคมสร้างตนเอง. รายงานผลการวิจัยโครงการเร่งรัดจัดที่ดินในนิคมสร้างตนเอง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กรมประชาสงเคราะห์ ร่วมกับคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เกรียงไกร โช้ประการ, สวัสดิ์ บุญธรรม, นิยมศักดิ์ อุปทุม และวรพงษ์ สุริยจันทร์ราชทอง. 2527. การศึกษาอัตราการตายและอัตราการเจริญเติบโตของไก่พื้นเมือง. รายงานผลการวิจัยสาขาสัตวศาสตร์ การประชุมวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 22 ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน. กรุงเทพฯ.
- เกรียงไกร โช้ประการ, วรพงษ์ สุริยจันทร์ราชทอง, โฉนด นาคสกุล, พิสมัย นามแดง และอุคร เสนากัลป์. 2528. การศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับอัตราการเจริญเติบโตของไก่พื้นเมืองและลูกผสมระหว่างไก่พื้นเมืองกับโร้คโอรแลนด์เรด. รายงานผลการวิจัยสาขาสัตวศาสตร์ การประชุมวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 23 ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน. กรุงเทพฯ.
- จรัญ ฉันทลัดขณา. 2536. การพัฒนาปศุสัตว์เพื่อชนบท. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.
- จำเนียร ยศราช. 2529. โรงเรือนและอุปกรณ์สัตว์ปีก. ภาควิชาเทคโนโลยีทางสัตว์ คณะผลิตกรรมการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้. เชียงใหม่.
- เจษฎา อาภาผ่อง. มปป. ไก่ดีซุ่มดั่ง. อินเทอร์เน็ต. นนทบุรี.
- ชนิมทร์ อัมแดง. 2538. การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นลักษณะทางสรีรวิทยาของไก่ประดู่หางดำ อ.เมือง จ.พิษณุโลก. ปัญหาพิเศษระดับปริญญาตรี ภาควิชาสัตวบาล สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพิษณุโลก. พิษณุโลก.
- นิติต ตั้งตระการพงษ์. 2542. ไก่ชนพระนเรศวร. มปป.
- ปรีชา ลักษณะพฤษยา. 2542. ไก่ชนพระนเรศวรมหาราช. ครอบคลุมไทย. พิษณุโลก.
- พน นิลผึ้ง. 2543. ทำเนียบไก่ชน. สำนักพิมพ์มิตรสยาม. กรุงเทพฯ.
- ภิญโญ เขียวเหลือง. 2543. สมรรถภาพของไก่ลูกผสมไทย-ไซ่ง่อน ช่วงหนุ่มสาว. ปัญหาพิเศษระดับปริญญาตรี. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพิษณุโลก.

- รุ่งชัย เปลี่ยนทรัพย์. 2543. สมรรถภาพของไก่ลูกผสมไทย-ไข่ง่อน ช่วงไข่ไข่. ปัญหาพิเศษระดับปริญญาตรี. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพิษณุโลก.
- วิเศษ อัครวิทยากุล. มปป. การเลี้ยงไก่ชน. โครงการหนังสือเกษตรชุมชน. กรุงเทพฯ.
- วีระเดช พะเขาศิริพงษ์. 2543. คอบปัญหาไก่ชน. สัตว์ปีก, ปีที่ 1 ฉบับที่ 10 เดือนเมษายน. 28-31.
- ศิริสกุล วรจันทร์. 2526. การปฏิบัติงานสัตว์ปีกให้เนื้อ. ภาควิชาเทคโนโลยีการผลิตสัตว์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. กรุงเทพฯ.
- สงครว ปัญญาวิীর, สวัสดิ์ ธรรมบุตร, อนุชา สิมะสาริตกุล, สุธี ศิริพงษ์พานันท์, ธวัชชัย อินทรากุล และชาญ เพชรอักษร. 2529. การศึกษาอัตราการเจริญเติบโต และการให้ไข่ของไก่พันธุ์เซียงไฮ้และลูกผสมพื้นเมืองในสภาพการเลี้ยงดูของเกษตรกรรชนบท. หน่วยงานสัตว์ปีก ศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์เชียงใหม่. เชียงใหม่.
- สุกิจ ขันรปราบ. 2534. การผลิตสัตว์ปีก. ภาควิชาเทคโนโลยีทางสัตว์ คณะผลิตกรรมการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้. เชียงใหม่.
- สุทัศน์ ศิริ, สมจิตต์ บุญสุขใจ และอภิชัย รัตนวราหะ. 2526. การศึกษาด้านทุนการผลิตไก่พื้นเมืองด้วยอาหารที่มีโปรตีนระดับต่ำ. วารสารวิจัยและส่งเสริมวิชาการเกษตร 1 (1). 3-8.
- เสาวลักษณ์ ปรินญารัตนเมธ. 2543. สมรรถภาพของไก่ลูกผสมไทย-ไข่ง่อนระยะรุ่น. ปัญหาพิเศษระดับปริญญาตรี. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพิษณุโลก.
- อภิชัย รัตนวราหะ. 2534. ไก่พื้นเมืองในระบบไก่นาสวนผสม. ภาควิชาเทคโนโลยีทางสัตว์ คณะผลิตกรรมการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้. เชียงใหม่.
- อภิชัย รัตนวราหะ. 2534. ไก่ชนะเทคนิคการผสมพันธุ์และการเลี้ยงดู. สหมิตรออฟเซท. กรุงเทพฯ.
- อภิชัย รัตนวราหะ. 2541. ไก่พื้นเมืองสัตว์เศรษฐกิจระดับชาวบ้าน. มติชน. กรุงเทพฯ.
- ion สุจำนงค์. 2528. การเลี้ยงไก่บ้าน. โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด. กรุงเทพฯ.

ตาคพพวค

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Pibulsongkram Rajabhat University

ตารางที่ 9 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของอัตราการเจริญเติบโต (ADG) ของไก่
สายพันธุ์พม่าระหว่างช่วงอายุ 2 ถึง 7 เดือน

Source of variance	Sum of Squares	df	Mean of Squares	F	Sig
Between Groups	184.138	5	36.828	7.998	.012
Within Groups	27.628	6	4.605		
Total	211.766	11			

Duncan

AGE	N	Subset for alpha = .05		
		1	2	3
6	2	3.0550		
5	2	7.9000	7.9000	
4	2		10.3400	10.3400
1	2		11.0750	11.0750
3	2		13.330	13.3300
2	2			15.2200
Sig.		.065	.053	.064

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

a. Uses Harmonic Mean Sample Size = 2.000.

ตารางที่ 10 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของอัตราการเจริญเติบโต (ADG) ของไก่
สายพันธุ์เวียดนามระหว่างช่วงอายุ 2 ถึง 7 เดือน

Source of variance	Sum of Squares	df	Mean of Squares	F	Sig
Between Groups	282.259	5	56.452	22.135	.001
Within Groups	15.302	6	2.550		
Total	297.561	11			

Duncan

AGE	N	Subset for alpha = .05		
		1	2	3
6	2	3.6050		
4	2		10.5400	
5	2		11.7850	
1	2		12.0000	
3	2			17.7550
2	2			17.9850
Sig.		1.000	.410	.890

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

a Uses Harmonic Mean Sample Size = 2.000.

ตารางที่ 11 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของอัตราการเจริญเติบโต (ADG) ของไก่
สายพันธุ์พม่าและเวียดนามระหว่างช่วงอายุ 2 ถึง 7 เดือน

Source of variance	Type III Sum of Squares	df	Mean of Squares	F	Sig
Corrected Model	494.564	11	44.960	12.568	.000
Intercept	3007.873	1	3007.873	840.777	.000
AGE	450.884	5	90.177	25.207	.000
SPECIES	28.167	1	28.167	7.873	.016
AGE*SPECIES	15.513	5	3.103	.867	.530
Error	42.930	12	3.577		
Total	3545.366	24			
Corrected Total	537.494	23			

R Squared = .920 (adjusted R Squared = .847)

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

ตารางที่ 12 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของอัตราการแตกเนื้อ (FCR) ของไก่
สายพันธุ์พม่า ระหว่างช่วงอายุ 2 ถึง 7 เดือน

Source of variance	Sum of Squares	df	Mean of Squares	F	Sig
Between Groups	295.068	5	59.014	6.463	.021
Within Groups	54.787	6	9.131		
Total	349.855	11			

Duncan

AGE	N	Subset for alpha = .05	
		1	2
1	2	4.0950	
4	2	4.3300	
2	2	5.0700	
3	2	6.1350	
5	2	8.2350	
6	2		18.350
Sig.		.239	1.000

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

a Uses Harmonic Mean Sample Size = 2.000.

ตารางที่ 13 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของอัตราการผลิตเนื้อ (FCR) ของไก่
สายพันธุ์เวียดนาม ระหว่างอายุ 2 ถึง 7 เดือน

Source of variance	Sum of Squares	df	Mean of Squares	F	Sig
Between Groups	706.812	5	141.362	5.130	.036
Within Groups	165.324	6	27.554		
Total	872.136	11			

Duncan

AGE	N	Subset for alpha = .05	
		1	2
1	2	4.3000	
2	2	4.6200	
3	2	5.4350	
4	2	7.8250	
5	2	8.0150	
6	2		26.2650
Sig.		.521	1.000

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

a Uses Harmonic Mean Sample Size = 2.000.

ตารางที่ 14 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของอัตราการแลกเนื้อ (FCR) ของไก่
สายพันธุ์เวียดนาม ระหว่างอายุ 2 ถึง 6 เดือน

Source of variance	Sum of Squares	df	Mean of Squares	F	Sig
Between Groups	706.812	5	141.362	5.130	.036
Within Groups	165.324	6	27.554		
Total	872.136	11			

Duncan

AGE	N	Subset for alpha = .05	
		1	2
1	2	4.3000	
2	2	4.6200	
3	2	5.4350	
4	2		7.8250
5	2		8.0150
Sig.		.199	0.809

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

a Uses Harmonic Mean Sample Size = 2.000.

ตารางที่ 15 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของอัตราการแลกเนื้อ (FCR) ของไก่
สายพันธุ์พม่าและเวียดนามระหว่างช่วงอายุ 2 ถึง 6 เดือน

Source of variance	Type III Sum of Squares	df	Mean of Squares	F	Sig
Corrected Model	57.721	9	6.413	7.841	.001
Intercept	709.677	1	709.677	867.633	.000
AGE	42.573	4	10.643	13.012	.000
SPECIES	1.143	1	1.143	1.397	.260
AGE*SPECIES	12.059	4	3.015	3.686	.035
Error	9.815	12	.818		
Total	861.337	22			
Corrected Total	67.536	21			

R Squared = .855 (adjusted R Squared = .746)

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Pibulsongkram Rajabhat University

ตารางที่ 16 น้ำหนักที่เพิ่มขึ้น อาหารที่กินของไก่สายพันธุ์พม่า ระหว่างช่วงอายุ 2-7 เดือน

ช่วงอายุ	ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักที่เพิ่มขึ้น (กรัม/วัน)		น้ำหนักรวมที่เพิ่มขึ้น (กรัม/วัน)		อาหารที่กิน (กรัม/วัน)	
	ซ้ำที่ 1	ซ้ำที่ 2	ซ้ำที่ 1	ซ้ำที่ 2	ซ้ำที่ 1	ซ้ำที่ 2
31-40 วัน	105	92	841	550	1800	2000
41-50 วัน	123	102	982	610	3000	3500
51-60 วัน	132	112	1053	670	3667	4100
เดือนที่ 2	360	305	2876	1830	8467	9600
61-70 วัน	117	140	934	840	4864	4500
71-80 วัน	144	132	1155	790	5778	4500
81-90 วัน	212	168	1696	1010	6756	6000
เดือนที่ 3	473	440	3785	2640	16898	15000
91-100 วัน	162	162	1297	970	6222	4600
101-110 วัน	166	133	1328	800	7644	5500
111-120 วัน	145	82	1159	190	7289	3000
เดือนที่ 4	473	327	3784	1960	21155	13100
121-130 วัน	143	105	1140	630	4089	3300
131-140 วัน	133	17	1061	100	5500	1400
141-150 วัน	95	8	762	50	4089	1000
เดือนที่ 5	370	130	2963	780	13678	5700
151-160 วัน	70	150	563	900	4444	3700
161-170 วัน	52	108	414	650	5100	4700
171-180 วัน	77	17	615	100	5200	3500
เดือนที่ 6	199	275	1592	1650	14744	11900
181-190 วัน	83	17	666	100	5200	3400
191-200 วัน	40	42	317	250	5800	5000
201-210 วัน	2	42	18	250	1500	4000
211-220 วัน	2	17	19	100	1200	3900
เดือนที่ 7	128	117	1020	700	13700	16300

ตารางที่ 17 อัตราการแลกเนื้อ และอัตราการเจริญเติบโตของไก่สายพันธุ์พม่า
ระหว่างช่วงอายุ 2-7 เดือน

ช่วงอายุ	อัตราการแลกเนื้อ (FCR)		อัตราการเจริญเติบโต (ADG) (กรัม/วัน)	
	ซ้ำที่ 1	ซ้ำที่ 2	ซ้ำที่ 1	ซ้ำที่ 2
31-40 วัน	2.14	3.64	10.51	9.17
41-50 วัน	3.05	5.74	12.28	10.17
51-60 วัน	3.48	6.12	13.16	11.17
เดือนที่ 2	2.94	5.25	11.98	10.17
61-70 วัน	4.67	5.36	11.68	14.00
71-80 วัน	5.00	5.70	14.44	13.17
81-90 วัน	3.98	5.94	21.20	16.83
เดือนที่ 3	4.46	5.68	15.77	14.67
91-100 วัน	4.80	4.74	16.21	16.17
101-110 วัน	5.76	6.88	16.60	13.33
111-120 วัน	6.29	15.79	14.49	3.17
เดือนที่ 4	5.59	6.68	15.77	10.89
121-130 วัน	3.59	5.24	14.25	10.50
131-140 วัน	5.18	14.00	13.26	1.67
141-150 วัน	5.37	20.01	9.53	0.83
เดือนที่ 5	4.62	7.31	12.35	4.33
151-160 วัน	7.89	4.11	7.04	15.00
161-170 วัน	12.32	7.23	5.18	10.83
171-180 วัน	8.45	34.99	7.69	1.67
เดือนที่ 6	9.26	7.21	6.63	9.17
181-190 วัน	7.81	33.99	8.33	1.67
191-200 วัน	18.29	20.00	3.96	4.17
201-210 วัน	83.33	16.00	0.23	4.17
211-220 วัน	63.03	38.99	0.24	1.67
เดือนที่ 7	13.43	23.28	3.19	2.92

ตารางที่ 18 น้ำหนักที่เพิ่มขึ้น อาหารที่กินของไก่สายพันธุ์เวียดนาม ระหว่างช่วงอายุ 2-7 เดือน

ช่วงอายุ	ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักที่เพิ่มขึ้น (กรัม/วัน)		น้ำหนักรวมที่เพิ่มขึ้น (กรัม/วัน)		อาหารที่กิน (กรัม/วัน)	
	ซ้ำที่ 1	ซ้ำที่ 2	ซ้ำที่ 1	ซ้ำที่ 2	ซ้ำที่ 1	ซ้ำที่ 2
31-40 วัน	93	138	741	830	2836	2600
41-50 วัน	113	103	902	620	3636	3750
51-60 วัน	138	135	1103	810	4400	4125
เดือนที่ 2	343	377	2746	2260	10872	10475
61-70 วัน	157	172	1254	1030	5200	4875
71-80 วัน	161	200	1285	1200	6222	5250
81-90 วัน	183	207	1466	1240	7022	5925
เดือนที่ 3	501	578	4005	3470	18444	16050
91-100 วัน	225	317	1797	1900	6222	5250
101-110 วัน	180	187	1438	1120	8800	7425
111-120 วัน	66	92	529	550	6222	600
เดือนที่ 4	471	595	3764	3570	21244	13275
121-130 วัน	135	97	1080	580	7100	4700
131-140 วัน	76	100	611	600	6900	4300
141-150 วัน	83	142	662	850	6600	5000
เดือนที่ 5	294	338	2353	2030	20600	14000
151-160 วัน	114	108	913	650	8000	5000
161-170 วัน	114	183	914	1100	8100	5300
171-180 วัน	121	67	964	400	8000	5600
เดือนที่ 6	349	358	2791	2150	24100	15900
181-190 วัน	27	67	216	400	8000	5400
191-200 วัน	33	67	267	400	8600	5500
201-210 วัน	27	42	218	250	7000	5200
211-220 วัน	21	5	169	28	7100	5000
เดือนที่ 7	82	113	654	678	22700	15700

ตารางที่ 19 อัตราการแลกเนื้อ และอัตราการเจริญเติบโตของไก่สายพันธุ์เวียดนาม
ระหว่างช่วงอายุ 2-7 เดือน

ช่วงอายุ	อัตราการแลกเนื้อ (FCR)		อัตราการเจริญเติบโต (ADG) (กรัม/วัน)	
	ซ้ำที่ 1	ซ้ำที่ 2	ซ้ำที่ 1	ซ้ำที่ 2
31-40 วัน	3.83	3.13	9.26	13.83
41-50 วัน	4.03	6.05	11.28	10.33
51-60 วัน	3.99	5.09	13.79	13.50
เดือนที่ 2	3.96	4.64	11.44	12.56
61-70 วัน	4.15	4.73	15.68	17.17
71-80 วัน	4.84	4.38	16.06	20.00
81-90 วัน	4.79	4.78	18.33	20.67
เดือนที่ 3	4.61	4.63	16.69	19.28
91-100 วัน	3.46	2.76	22.46	31.67
101-110 วัน	6.12	6.63	17.98	18.67
111-120 วัน	11.76	1.09	6.61	9.17
เดือนที่ 4	5.64	5.23	15.68	19.83
121-130 วัน	6.57	8.10	13.50	9.67
131-140 วัน	11.29	7.17	7.64	10.00
141-150 วัน	9.97	5.88	8.28	14.17
เดือนที่ 5	8.75	6.90	9.80	11.28
151-160 วัน	8.76	7.69	11.41	10.83
161-170 วัน	8.86	4.82	11.43	18.33
171-180 วัน	8.30	14.00	12.05	6.67
เดือนที่ 6	8.63	7.40	11.63	11.94
181-190 วัน	37.04	13.50	2.70	6.67
191-200 วัน	32.20	13.75	3.34	6.67
201-210 วัน	32.11	20.80	2.73	4.17
211-220 วัน	42.00	178.44	2.11	0.47
เดือนที่ 7	35.28	17.25	2.72	4.49

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติหัวหน้าโครงการ

1. ชื่อ นายอรรถพล นาขวา

Auttpol Nakwa

2. ตำแหน่ง

อาจารย์ 1 ระดับ 5

3. ประวัติการศึกษา

ปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล คณะเกษตรศาสตร์บางพระ จังหวัด
ราชบุรี

ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

สาขาวิชาชีววิทยา (พฤกษกรรมสัตว์) วท.ม.

4. สาขาที่ชำนาญ

- Behavior
- Ornithology

5. ประสบการณ์เกี่ยวกับงานวิจัยภายในประเทศ

- พฤกษกรรมนกกกระจอกเทศ (2538)

- การสื่อสารและการจัดตั้งอาณาเขตของนกกางเขนบ้าน (2542)

ประวัติผู้ร่วมโครงการ

1. ชื่อ นายไพโรจน์ ชัยสมตระกูล

Piroj Chaisomtrakool

2. ตำแหน่ง

อาจารย์ 2 ระดับ 7

3. ประวัติการศึกษา

ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สาขาวิชาสัตวบาล วท.บ.

ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สาขาวิชาสัตวบาล วท.ม.

4. สาขาที่ชำนาญ

- สัตวบาล

5. ประสบการณ์เกี่ยวกับงานวิจัยภายในประเทศ

- พฤติกรรมนกกระจอกเทศ (2538)

- การสื่อสารและการจัดตั้งอาณาเขตของนกกางเขนบ้าน (2542)

ประวัติผู้ร่วมโครงการ

1. ชื่อ นางสาวประภาศิริ ใจผ่อง

Prapasiri Jaipong

2. ตำแหน่ง

อาจารย์ 1 ระดับ 4

3. ประวัติการศึกษา

ปีพิมพ์	วุฒิ	อักษรย่อ	สาขาวิชา	ชื่อสถาบัน
2535	ปริญญาตรี	ค.อ.บ.	ครุศาสตร์เกษตร	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดพระบัง
2540	ปริญญาโท	วท.ม.	ครุศาสตร์เกษตร	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดพระบัง